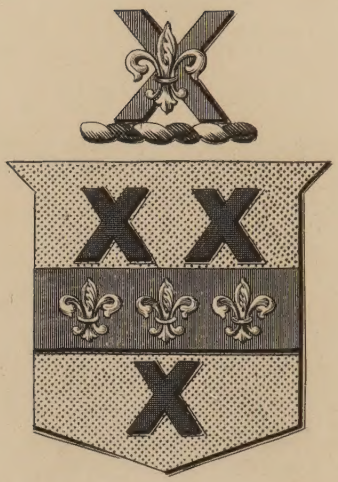

E. BARCLAY-SMITH, M.D.

RCHIBALDI PITCARNII, M.D.

462402(1)

Et Regii Collegii Medicorum
Edinburgenſium Socii

ORATIO,

Qua oſtenditur Medicinam ab omni Philoſophorum Secta eſſe liberam,

abita LUGDUNI-BATAVORUM
Die 26. *Aprilis* cIↃ IↃ CXCII.

um ordinariam Facultatis Medicæ praxeoſque docendæ profeſſionem ſolenniter auſpicaretur.

Editio altera priore Caſtigatior.

mpreſſa Anno Dom. M. DC. XCV.

ORATIO

WELLCOME
HISTORICAL
MEDICAL
LIBRARY

ECTORI BENEVOLO SALUTEM.

Mirum quam ingentes, atque a se invicem toto, quod aiunt, cœlo discrepantes, circa Orationem hanc, ejusque Authorem, tentiarum concertationes, Lector Humanissime: *Cum vero ob exemplarium inopiam, atio hæc paucorum manibus teratur, non s re fore existimabam, si illam de novo prælo jiciendam curarem; ut intelligant, quorum tereſt, quid rei ſit, quod tanto partium ſtuo utrinque agitatur. Quidam enim eam, tanam divino* Appollinis *afflatu inſpiratam, atte ut ex* Tripode *prolatam, admirantur; ilmque non humi reptilium more ſerpere, ſed perbo elatam* Cothurno, *imo* Alitis Jovis *lis vectam, ſublimi ferire ſydera vertice, aſdue clamitant. Neque id mirum, in Piura enim & Poetica atque Orationibus publiis, præſertim Inauguralibus, nunquam laudanda mo ſemper vituperanda mediocritas.*

Neque aſſerere dubitant Authorem eſſe virum mni laude majorem, artis Archimedeæ *fnul & Pæoniæ decus, patriæque ornamentum & gloriam, qui tanquam lux e tenebris emicuit,*

quique excusso servitutis antiquæ jugo, nos pr
judiciorum tyrannide emancipavit: Batav
insuper tanquam de viliori luto fictos, &
Ranarum in patria crassoque sub aere nat
stupendæ ignaviæ insimulant, quod donum h
auro contra carum, & quasi cælitus delapsu
magno suo damno floccifecerint.

Alii vero e contra, orationem hanc tanqua
meram ineptiarum congeriem, nugarumque f
tilium ac tricarum compendium absolutissimu
rudem & indigestam molem, veram antiqu
Chaos *effigiem, atque exemplar ad vivum ex*
pressum, damnant: Et (horreo referens) dir
devovent; In qua, sciz. nullam salis micam
nihilque quod solidam doctrinam sapiat, sed tan
tum turgentes ampullas & plus quam sesquipe
dalia verba, sententiasque fastidiosa loquaci
tate ornatas---Quibus nec pes nec caput unus
reperire licet: Adeo ut inter legendum sæp
exclament lectores,

O Corydon Corydon *quæ te dementia cæpit*
O tribus Anticyris *caput insanabile!*----

Authorem vero esse hominem prorsus Analpha
letum, saltem quod ad medicinam attinet, cu
jus ipsa elementa ignorat; dum artem han
me-

methodo Astronomicæ posse morem gerere, vigilans somniat: Tantumque abesse ut sit patriæ decus & ornamentum, ut ipsi potius sit dedecori & probro, atque civis non solum inutilis sed inglorius quoque censendus: Utpote qui tanquam sceleris alicujus reus, vel suipsius ineptitudinis conscius, furtim se subduxit; officioque non solum sine Academiæ de eruditione & moribus testimonio, sed indicta causa, imo non dicto Vale turpiter abdicavit; Hac nimirum sola relicta via, qua exauctorationem ignominiosam evitando, mature honori suo consulere liceret.

Neque id solum (iræ enim modus nullus) sed in sententiæ contrariæ fautores acerrime invehunt, & Furiarum more debacchantur, dum quibus potissimum artibus, quorumve demum ope ac consilio, effectum sit stupentes mirantur, ut in celeberrima totius Europæ Academia professoris cathedra potiretur.

Quam si non tenuit magnis tamen excidit ausis.

Neque affirmare erubescunt Batavos doctrina & acumine illustres, non injuria queri, se eruditionis spectro delusos, nubemque pro Junone oblatam fuisse.

En habes, Candide Lector, *sententiarum concertationes, quæ a se invicem non minus distant quam ab Occidente Oriens.*

Hos motus animorum atq; hæc certamina tanta
Quis Deus aut melior faciet natura quietos.

Sed ut (quantum per ingenii humani imbecillitatem fieri licet) hæc lis determinetur, operæ pretium esse videtur, ut omnes acumine præditi serio hanc orationem, perpendant: inde enim utra sententiarum ad veritatem proxime accedat, facile dignoscet quilibet æquus rerum arbiter. Atq; eadem opera ab erroribus & præjudiciis momenti haud minimi gens nostra forsan liberabitur.

O quantum est in rebus inane!

Sed si Mundus vult decipi decipiatur.

VALE.

BLATERO-MASTIX.

NEminem existimo ægre laturum si ego ad Medicinam docendam ab Illustrissimis hujus Academiæ Curatoribus evocatus posthabita omni gratia & odio Auditores meos libere monuerim quibus potissimum artibus effectum sit ut Medicina tot eruditorum conatus & studia tamdiu eluserit, quibusque viribus eniti oporteat ut Illa in optatum fastigium educi, vitaque mortalium, qua quidem hominibus & per homines licet, in tuto possit collocari.

2. Hanc enim libertatem officii mei ratio postulat, consuetudo mea mihi gratissimam & fere necessariam reddit, & inclyta hæc libertatisque Servantissima Respublica periculo vacuam esse jubet.

3. Ut itaque libere eloquar quæ sentio, videtur mihi medendi peritia studio philosophico esse haud paullo antiquior: quippe cum homines pro se quisque corporis aut animi gratia & mederi & philosophari cæperint, medendi tamen perpetuæ, philosophandi tantum fortuitæ fuere causæ. Nam frugibus primo, dein pecore prisca gens mortalium

lium vitam in agris inopem cœlique injuriis opportunam tolerabant, æſtuſque & frigoris incommoda ſenſerant, hoc eſt ægrotaverant, priuſquam de veſtimentis & domiciliis ſibi proſpexiſſent. Illa primordia morborum, hæc prima fuere remedia. Sed & pecora brevis ævi, morbiſq; non olim minus quam nunc obnoxia medendi neceſſitatem adferebant, quique iis ſublevandis operam dabant hominibus opem ferre dicebantur; Civem enim ſervaſſe videtur qui vel fame pereundi neceſſitatem depulit.

4. Verum ad philoſophandum tum demum homines acceſſere cum vires remediorum experti, poſſent jam Securi & per otium facultates rerum expendere, cæteriſq; mortalibus animi virtute ſe præſtare.

5. At quoniam ab antiquiſſimis Medicis morbos ad iram Deorum referri ſolitos, & a vetuſtiſſimis philoſophis aſtrorum ſcientiam omnium primam fuiſſe excultam accepimus, iiſdemque temporibus Deorum appellationes Aſtris delatas, veriſimile eſt Priſcos illos Medicos de morbis, tempeſtatum mutationes plerumque comitantibus, initio diſſeruiſſe. Unde ſequitur antiquiſſimorum

imorum & medicorum & philoſophorum udicio ratiocinationes Medicas inniti de- ere iis principiis quæ Aſtronomicis inſer- iunt: cumque illis temporibus philoſophi mnes unius Sectæ fuerint, & Medicina nte omnem philoſophiam nata, fuiſſe ná- centem Medicinam nulli Philoſophorum ectæ illigatam. Sed lubet rem iſtam pau- o diligentius explicare.

6. In Medicina facienda vel docenda non lecet pro vero adfirmare de quo uſque a- leo ſumus incerti, ut Nemo de bonis ſuis am incertus eſſe velit: non enim vitæ mi- nor quam pecuniæ habendæ debet eſſe cu- ra. Hinc ſequitur non licere id in Medici- na tradenda vel facienda pro principio ad- hibere de quo diſputant viri & mathemati- e docti & minimis præjudiciis irretiti: ne- mo quippe lubens res ſuas in eam ſortem deduci patitur ut ad eas redimendas ancipi- i diſputatione opus ſit, rerum autem no- ſtrarum vita eſt cariſſimum.

7. Ex hiſce deduco cauſſarum phyſica- rum inveſtigationem qualem inſtituere ſo- lent Philoſophi Medicis neque utilem eſſe neque neceſſariam: hæ enim ſunt de qui-

bus sectarum patroni fere ab orbe condito in hæc usque tempora nequicquam litigarunt.

8. Neq; hoc mirum videri debet; cum enim sectarum patroni rerum naturas absolutas causasq; intimas statim a principio neglecta proprietatum investigatione, fuerint aggressi, adeoq; postulatis multis & datis paucis uterentur, fieri non potuit ut non in diversas sententias discederent. Cuivis profecto in Mathematicis versato, vel in Medicina facienda paullo magis occupato, manifestum est nos nihil aliud in rebus cognoscere quam earum ad alias relationem legesq; & proprietates virium quibus eas mutare vel ab iis mutari solent. Loquor de rebus corporeis. Vires autem illæ viriumq; leges actionibus mutuis & utrinq; redditis deteguntur. Nam actiones & earum eventa sunt data illa quorum ope leges virium invenimus; causa vero physica, & tantopere a Philosophis quæsita rerum natura est illud in rebus ignotum a quo vires emanare volunt. Illud autem cum sciri non possit nisi prius agnitis viribus harumq; legibus inventis, neq; quidquam præstet nisi per

vires,

ires, ſequitur viribus ignotis notitiam il-
us eſſe nullam, notis vero eſſe inutilem,
deoq; Medicis incumbit ſolum ut vires me-
icamentorum & morborum quæ per ope- *
ationes poſſunt inveniri expendat & ad le-
es revocet, non autem aut cauſſis phyſi- *
is eruendis inſudet, quæ non niſi ex prius *
nventis virium legibus poſſunt deduci, iiſq;
nventis Medico non ſunt profuturæ.

9. Nihil itaq; majoribus noſtris profuit Medicos ſectæ ſeſe adjunxiſſe, artemq; ſuo ingenio a vulgi ſtudiis abhorrentem incertis & ſæpe falſis opinionibus imbuiſſe. Eo errore factum eſt ut Ars Medica perfectionis optatæ culmen haud attigerit, ſed jamdudum conjecturis fœta illis viſa fuerit qui non meminerant errores non artis eſſe ſed artificum. Nam cum pertæſi forent multi diſputationum quæ vulgarem philoſophiam poſt tanta temporum ſpatia etiam nunc exagitant, neq; tamen illi rei ullum adferri remedium, exitum ullum conſpicerent, ſed latius gliſcere malum, Medicoſq; cum vulgo facere & ad ſectam tranſiiſſe, facile crediderunt non eſſe magnopere iis fidendum quæ tam repugnantibus incertiſq; ſententiis

tiis innitantur. Hoc illud est quod artem Medicam per tot sæcula reddidit incultam, quodq; nobis est averruncandum si Medici esse volumus & liberi, neq; aut Romæ aliquando serviisse, aut nunc olimve servire mereri.

10. Equidem non opportet artem illam quæ mortalibus una sanitatem promittit disputantium conjecturis & somniis involvi; non enim prudentis est illi vitam credere cujus rationes plerisq; falsæ, pauciſſimis probabiles videntur: Sed Medicos oportet Astronomorum institutum sibi imitandum proponere. Hi non vulgo gratas aut ab oratoribus acceptas opiniones in artem suam adsciscere, neq; motibus syderum expediendis advocare quantumvis populo placituram de mundo fabulam, sed observationes longa temporum locorumq; intercapedine dissidentes, motuumq; cœlestium phænomena methodo sibi familiari & omnibus utili conferendo, Vires illas definire quibus corpora mota ad alia sive mota sive immota contendunt. Hoc eorum saluberrimum consilium amplectamur si de civitate Medica, hoc est, de genere humano bene me-

ireri ſit animus. Obſervationes quæ in-
utæ ſunt & ubiq; inſtituuntur circa mor-
s morborumq; auxilia conferre, & nulla
bita ratione opinionum quæ ſenſu per-
otis certitudine cedunt, ex eo quod fieri
et, quid futurum ac faciendum colligere
ortet.

11. Nemo nunc, ut opinor, in Aſtrono-
cis verſatus quidquam præſidii in iis eſſe
ntit, quæ hodie quoq; inani diſceptatione
xantur, neq; in demonſtrandis motuum
eleſtium affectionibus & ſymptomatis ul-
m a formis ſubſtantialibus, materia ſub-
i aut fortuito atomorum congreſſu emo-
mentum elicit: Sed Aſtronomi paucis
ntenti poſtulatis facile oſtendunt nihil ſi-
officere Sectarum opiniones, neq; demon-
rationes ſuas turbari ſive exſtent formæ
bſtantiales ſive non exſtent, et ſive exſtet
ateria ſubtilis ſive non exſtet. Et nos
huc dubitamus iiſdem artibus Medici-
m extendere? neq; fas ſit exiſtimare cor-
ra minora quæ Medici contemplantur iis
gibus eſſe ſubjecta quas Aſtronomi in ma-
ribus illis deprehendunt? Eſt profecto
rporum omnium ſimilis natura, poteſtq;

cor-

corpus omne in alterius cujuſcunq; generis corpus tranſmutari, adeoq; communibus motuum ſeu mutationum eventis omnia corpora cujuſcunq; molis aut moleculæ ſunt obnoxia. Unde ſequitur definiri quoq; poſſe fluidorum & canalium corporis humani leges & affectiones, poſtquam aut plures obſervationes inſtituerimus, aut rite contulerimus inſtitutas. Qui hactenus dicta æquo animo accipiet is non diffitebitur in Medicina tradenda nihil eſſe adhibendum pro principio, quod non tam certum ſit ac ea quæ in ſenſus incurrunt: Æquum enim non eſt ut vitæ humanæ quam curioſitati minus conſulatur. Idcirco nos eorum quædam paucis perſtringemus quæ majoris noſtri nimio ſectæ ſtudio abrepti ſenſus teſtimonio deſtituta temere admiſerunt, ut alii ea poſſint evitare peccata quæ tantos Viros tranſverſos egrerunt; quæq; ad hoc unicum fere omnia reduci poſſunt, nempe, ea pro certis adſumpſiſſe de quibus inter viros doctos minimiſq; præjudiciis immerſos diſputatur, ſive quæ ſenſu perceptis certitudine ſe non exæquant.

12. Ma

12. Majores noſtri metum vacui, qua-
tates occultas, & vim trahendi nullis le-
ibus caſtigatam a Secta mutuati, in artem
Medicam tranſtulere, operamq; dedere ut
alioſq; hoc deciperent effato, Ibi inci-
ere Medicum ubi deſierit phyſicus, quod
patrono ſectæ prolatum ſemper eſt fal-
im. Miſerabilis videri poſſit illis tempo-
bus Reipublicæ noſtræ facies quæ vocum
mul & rerum ſentibus horreret. Coge-
antur viri ingenui animo hoc eſt domi
rvitutem ſuperbiſſimam pati, partamq;
gentibus ſtudiis humanarum rerum pe-
tiam per nugas corrumpendam ducibus
ctarum dedere: iiq; heroes nomen ſuum
um Sophiſtis delendum tradere, qui ob
ves Servatos in æternum gloria vivere
ebuiſſenr.

13. Sed quantumlibet miſerabilis iis
mporibus viſa ſit medentium ſors, non
t tamen ea ſæculi noſtri felicitas, qua
pra ſuos majores ſupraq; modum efferre
debeant medici. Poſt tantam Botanicis
Anatomicis illatam lucem, novamq; tot
tibus inductam faciem, veterem tamen
piq; agnoſcimus Medicinam. Noſtris ma-

Joribus vitio dabatur introducta in arte
rerum ſenſibus ignotarum ſolaq; conjectu
ra conſtantium farrago, &,ut verbo dican
nimius Sectæ amor: Nos,qui tam graver
veternum videbamur excuſſiſſe, an in Art
exornanda multo fuimus fœliciores: Hauc
quaquam. Sed poſtquam inc edibili felici
te profligata foret peſtis illa quam ad litte
ras perdendas advexerant Barbari,reſq;Me
dicæ excellenti quorundam hominum vi
tute in melius relatæ, & nihil non a de
tecto ſanguinis circuitu ſperaretur, proh
buit nihilominus amor Sectæ ne debit
illi invento felicitate potiremur, lætitiam
que poſt homines natos ſummæ proximan
noſtræ invidit ætati.

14. Non ſemel ſum miratus potuiſſ
viros tot eruditos & ſollertes delicta majo
rum aliis vitanda monſtrare, monſtrat
vitare non potuiſſe: proſcripſerint ſane ex
pelerintq; qualitates occultas,pedibus ſub
jecerint inanes vacui metus, formarumq
ſubſtantialium ſtrepitus: at occulta fer
menta poroſq; dicto audientes intulerun
artemq; optando potius quam ſtudiis ho
neſtis excolendo, jamdudum effecerunt t

Me

Medicinam in ipsa Medicina quæramus. Quo enim quæso discrimine figuras ignotas & occultas qualitates habebimus? Materiæ subtili quid distat astrorum influxus? Utrum inhonestius, vasis liquores quosdam attrahendi vim concedere, an nobis ipsis potestatem facere fluida vasorum orificiis capta, cum negotium alirer expediri nequit, cœlitus in scenam protrahendi? Cujus demum Sectæ hominibus vacui metum *plus* facescere negotii existimabimus, ejusne quæ cuivis corpori ne locus fiat vacuus accurrendi licentiam tribuit, an illius quæ orbem corpore subtili replevit, cui uni ea Provincia est data, quodq; mole alia omnia longissime superat? Quis Antipathia & Sympathia veterum rejectis homines de pugna & amicitiæ duplicis ætheris intra canales corporum occurrentis differere paratos fecat? Quis calido innato & adventitio æthere consuetum & peregrinum paria facere, mutatisq; solum verbis eandem narrari fabulam non animadvertat? Sed piget de re jam manifesta tamdiu verba feciſſe. Hoc solum addere non pigebit, Ostendere me posse* nullum in glandulis humani corporis

* *Ad Græcas sciz. Calendas.*

ineſſe fermentum, omneſq; poros & orifi cia omnia vaſorum ſimiles ſortiri figura adeoq; diverſitatem figurarum fermento rumq; a Medicis ſectæ ſervienribus inve ctam nullam in Medicina facienda aut do cenda adferre utilitatem.

15. Supereſt ergo ut Medicinam cola mus non hiſce figmentis impoſitam, ſed uſu probatam ; neq; nos incauto ſectæ ſtudio tantillum dimoveri a veritate, Medicamve dignitatem vulgi arbitrio ſubjici patiamur : Verum noſmet in libertatem tandem ven dicemus, notamq; incertitudinis ex amore ſectæ nimio manantem ab arte noſtra amo liamur.

16. Sed quia cauſſarum phyſicarum in veſtigationem Medicis non eſſe neceſſari am dixi, idq; Philoſophis dictu durius & inſolentius videri poteſt, juvat exemplo ex tra diſceptationis aleam poſito rem omnem confirmatam dare & illuſtratam.

17. Qui ante nos ſcripſere Medici de iis oculorum morbis in quibus ſimulacra viſum turbantia obverſantur, non dubitarunt aſ ſerere ejus rei cauſſam phyſicam ſuppedi tare corpuſcula aqueo humori innatantia,

quæ

uæ dum in omnes partes incerta divagan-
ur muſcarum aliarumq; rerum veluti ocu-
s temere oberrantium imagines retinæ in-
erunt. Verum dum ab ultima origine
auſſas mechanicas repoſtaſq; harum affe-
tionum naturas repetunt, neq; cauſſas quæ-
tas reperere neq; ſua cuiq; morbo tribue-
e ſymptomata.

18. Ut hoc manifeſtum fiat, affirmo nul-
aqueo humori innatantia aut intra ocu-
um concluſa corpuſcula ſui in retina ima-
inem effingere poſſe: quod ex iis quæ a-
ud opticos ſcriptores demonſtrata proſtant
licitur. Nam qui ſedulo reputaverit quan-
ulæ debeant aſſumi ccularium humorum
iametri, quæq; refractionum leges, ille
ompte comperiet imagines rerum in ocu-
ante retinam ſitarum prorſus extra ocu-
m projici, nunquamq; in retina depingi,
eoq; nullatenus viſum movere.

19. Verum ut ſpectra hæc prorſus abi-
mus, pateatq; corpuſcula aqueo permi-
a aut vitreo, ſive quovis intra oculum
co ante retinam poſita partes rerum obje-
arum occultando, radioſq; ab iis emiſſos
tercipiendo ſpecies haſce nunquam pro-

ducere, memores ſimus effati optici nempe.

20. *Nullum eſſe viſibilis objecti punctum a quo radii lucis ad omnia corneæ puncti non pertingant, adeoq; licet admodum multæ corneæ partes obvelentur, omnes tamen objecti partes oculo obſervatum iri.*

21. Verum ſi iſtud retinæ punctum in quo concurrere debuerant emiſſi a viſibil quopiam puncto radii quavis ratione ita contegatur comprimaturq; ut imagini depingendæ non ſubjiciatur tum nullus objecti ſenſus excitabitur. Et ſi idem aliquan multis retinæ punctis evenerit, eadem omnia contingent quæ Medicis tamdiu in aqueo humore tranſigi videbantur. Qu autem modo, quia fingi poteſt non unus iſta ſemper eveniant, paucis expediam.

22. Nulli ignotum eſt retinam dici ret quoddam ex plurimis optici nervi filamentis contextum, quæ vaſis ſanguiferis ſtipata oculi fundum pereptant, eamq; maxim hujus partem, quæ circa optici ingreſſu conſiſtit, iſtis vaſis eſſe oneratam. Idcirc ſi oculus eo fuerit ſitu ut neceſſe ſit radi in eam retinæ partem impingere, defici

o

bjecti illius imago, imaginisve sensus. Hus quoq; rei veritatem experimur si duo uævis corpora videnda exponantur in eaem linea horizonti parallela, planoq; per culos transeunte paullo altiore, quæq; a se nutuo sesquipedali intervallo secernantur: t oculo, puta, siniſtro occluso, dextroq; n objectum ad siniſtras positum conversos os ad exposita lento gradu vel accedamus el ab iisdem recedamus prout oculorum postulat natura. Principio quidem adverremus nos utrumq; objectum distincte conspicere, tandem tamen in eum deveniſſe locum in quo, visum effugiente objecto ad partes dextras sito, res tamen circumfusas clare intuemur. Hoc vero contingit, in illa ab objectis expositis distantia, eoq; oculi situ impingentibus radiis in istam fundi ocularis partem, quæ nervum opticum cum vasis sanguiferis accipiens adeo occulatur & opprimitur ut nullum imagini sincerum locum concedat. Et alia quidem in morbis prædictis simili ratione eveniunt: Id ut affirmem audacter faciunt theoremata quædam explicando sanguinis circuitui conducentia ex quibus sequens selegi huic negotio aptum.

Si

22. *Si idem phænomenon possit oriri ve[l] a liquoribus intra canales fluentibus vel ex[tra] tra eos effusis, semper debet adscribi fluen[ti]tibus, nunquam verosolis effusis. Suppon[e] autem vim externam abesse.*

24. Atq; ita exemplum adtuli morborum causſam physicam non agnoscentium ut pateat Medicos & loci affecti conditionem & curandi rationem ignotis causſis istis assequi potuisse. Nos equidem eorum tantum proprietatem quandam phænomenis expediendis inserviturum illustrasse contenti causſam physicam ne quidem hariolamur satis guari neminem ejus esse compotem: Mutationis enim quæ menti propria est dum objecta motum per nervos propagant excitandæ causſam physicam seu mechanicam originem nemo aggredietur.

25. At licet ego causſas harum affectionum physicas ultimasq; naturas Medicorum diligentiam fefelliſſe neque nesciam neque mirer; non tamen existimo me non explicasse causſas illarum seu mathematicas seu Medicas, nempe eas quarum cognitio Medicis est utiliſſima.

26. *Uti-*

26. *Utinam mihi liceat eadem facilitate & evidentia alias omnes noſtri corporis affectiones explicare, curandaſque tradere: Id ſi poſſim, non deſperem de gratia referenda Illuſtriſſimis & Eruditiſſimis Proceribus qui arti Medicæ docendæ in illa me Republica admoverunt quæ Servitutem omnium acerbiſſimam hoc eſt Sectæ dominationem civibus ſuis excuſſit.*

FINIS.

MOnendus eſt hic Clariſſimus Authior, ſe famam ex peſſime abdicato munere jam vacillantem, optime redintegrare poſſe, ſi arum hoc munus paragrapho 14 ſuſceptum ficere valeat: oſtendendo nempe *nullum glandulis humani corporis ineſſe fermentum neſq; poros & orificia vaſorum ſimiles ſortiri ras*, &c. Sin minus *tranſeat etiam hoc cum eris erroribus.*

Au-

Authoris Carmen in Laudem *Batavorum*

Tellurem fecere dii ſua littora Belgæ,
Immenſæq; fuit molis uterq; labos,
Dii vacuo ſparſas glomerarunt æthere terras;
Atq; horum cæptis nil quod obeſſet erat:
Belgarum cæptis pontus naturaq; rerum
Obſtitit, obſtantes hi domuere Deos.

Ejuſdem farinæ Carmen ab alio Authore i
Laudem Filii Doctoris *Black* Conſcriptun

Ecce Niger natum genuit, crepuitq; puellus,
Immenſæq; fuit molis uterq; labos,
Cum Niger in vacuo vibravit ſpicula camp
Cæpto flagranti nil quod obeſſet erat;
At puero clauſi jampdudum muſculus ani,
Obſtitit obſtantem ſic domat ille patrem.

ERRATA.

Pag. 4. *lin.* 11. *leg.* antiqui. *pag.* 16. *lin.* 2
leg. expulerint.

Sold at *James Wardlaw*'s Shop near the Re
Lyon, oppoſite to the *Lucken Booths* i
Edinburgh. 1695. Price 4 Penc

The METHOD of CURING the SMALL POX,

First written in the Year 1704, *for the Use of the Noble and Honourable Family of* MARCH.

By Dr. ARCH. PITCAIRN.

I. IF a Child, or any Per[son] grow ſick, feveriſh, or has Pain in the Back, or Slot of the Breaſt, [lo]ſs of Appetite, Drowſineſs, ſhort Cough, Sneezing, watery Eyes, or ſome of theſe; but always accompanied with ſome Heat, and frequent Puiſe, or Drought. In this Caſe Blood is to be taken at the Arm, or with Loch-leeches; and if the Fever ceaſes not, tho' the Pox appear, let Blood a ſecond or third Time. Mean Time, give the Child a Spoonful of Syrup of white Poppies at Night, and in the Night-time, ay till Sleep or Eaſe comes.

II. After the Pox appears, and Fever is gone, then ſteep a Handful of Sheep's Purles in a large Mutchkin of Carduus-water, or Hyſop-water, or Fountain-water, for five or ſix Hours; then pour it off without ſtraining, and ſweeten it with Syrup of red Poppies. Give of this a Spoonful or two, every fourth or fifth Hour, to make the Pox fill, and preſerve the Throat. Always at Night-time and in the Night, give a Spoonful or two of the Syrup of white Poppies for a Cordial, that keeps down the Fever, and keeps up the Pox.

III. If the Pox run together in the Face (which is the only Thing that brings Hazard) uſe the Infuſion of the Purles, and the Syrup of white Poppies oftner than in other Caſes; alſo about the eight Day from the appearing of the Pox, or a little before that, give the Child to drink of Barley-water, ſweetned with Syrup of white Poppies; this will make the Child ſpit, which ſaves the Child.

IV. The Child's Drink may be Milk and Water at other Times, or Emulſion, but uſe the firſt rather.

V. Apply nothing to the Face. Uſe no Wine, or winiſh Poſſets.

VI. If any Looſeneſs comes before the fourth Day of the Eruption, ſtop it with Syrup of Poppies, and five or ſeven Drops of Liquid Laudanum, given now and then till it be ſtopt.

Let the Child's Diet be all along a thin Bread-berry in the Morning, a weak Broth, and ſoft Bread for Dinner, and Milk and Bread at Night, or Sugar-bisket and Milk, and about the fifth Day from the Eruption, give the Child Groat-broth ſometimes.

Nota, If at any Time, the ſmall Pox diſappear, with a Raving before the fifth, ſixth, or eighth Day from the Eruption, then let Blood again, and apply a large Bliſtering Plaiſter between the Shoulders, and give an Emulſion.

II. If the ſmall Pox fall down, without Raving, then apply a Bliſtering Plaiſter large between the Shoulders, and give an Emulſion, and boyl in a Gill of Water, and as much white or red Wine, half a Dram or a Dram of Zedoary-root ſliced, two Figs, and two Scruples of Theriac or Diaſcordium; ſweeten it with Syrup of Kermes and white Poppies, each half an Ounce.

III. In the End of the Diſeaſe, that is about the tenth, eleventh, fourteenth, &c. Day, after the Eruption, if the Child's Defluxion is groſs, either apply a new Veſicatory, or give often the Spirit of Hart-horn, in Syrup of Violets, or a Vomitor.

Laſtly, when the Pox is blackened ſufficiently, or about the fourteenth Day from the Eruption, let the Child drink Whey, eat Pottage, &c. Broth with Prunes, unleſs the Child's Belly is open enough of it ſelf.

But if the Child is ſo young and unlucky as not to cough heartily, and force up the Defluxions; or if the Froſt thickens it, apply to the Slot of his Breaſt a Pultis of Theriac, Diaſcordium, Alkermes, Oyl of Roſemary, and Cinnamon with warm Claret, in a double Linen Cloath often.

II. And to the Throat apply, in a double Linen Cloath, a Pulteſs of Cow's Dung boiled with Milk and ſoft white Bread: Put a little Brandy to as much as you apply at a Time.

III. For the Defluxion alſo give inwardly ſome of this, which has a Dram of Sperma Ceti, well mixt in a Glaſs-mortar (not a braſs one) with fine Sugar; to which add at Leiſure Syrup of Violets, or Balſamick, or Poppy Syrup, with ſome Spirit of Hart-horn.

If the Pox was confluent or run together on the Face, then, after the Perſon is recovered, give a Purgative, to bring away the Remainder of the Pox within the Guts.

EDINBURGH, Printed for the Benefit of *Charles Erskine*, late Servant to the ſaid Dr. *Archibald Pitcairn*, and ſold at his Houſe, in *Kennedy's Cloſs*, at the Back of the Trone, in the Year MDCCXXX.

Price 4 pence